

1. De-acum, salariații își pot deduce abonamentele de sănătate din sistemul privat

Salariații care au încheiat abonamente medicale în sistemul privat de sănătate își pot deduce de astăzi, în anumite condiții, această cheltuială, ceea ce se va traduce prin încasarea unui salariu net ceva mai mare, la final de lună.

Cetățenii sunt încurajați să își facă abonamente de sănătate în sistemul medical privat.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2017 a fost introdusă o facilitate în acest sens, aplicabilă de astăzi. Astfel, salariații care au abonamente de sănătate la clinici private pot obține de-acum o deducere a impozitului în limita echivalentului în lei a 400 de euro pe an.

Este vorba despre deducerea serviciilor medicale furnizate sub formă de abonamente plătite personal de angajați. Prevederea „nu influențează abonamentele medicale plătite de angajator în numele angajatului.” Nu vor fi foarte multe persoane care să beneficieze de această facilitate, având în vedere că cele mai multe astfel de abonamente sunt plătite de către firme.

Atenție! Există un risc fiscal în legătură cu abonamentele plătite de firmă în numele salariatului: „În momentul acesta, majoritatea companiilor consideră aceste servicii cheltuieli deductibile și nu le impozitează la nivelul angajatului. Există riscul fiscal ca Agenția Națională de Administrare Fiscală să considere contravaloarea acestor abonamente ca beneficii ale angajatului și să le impoziteze, deoarece aceste abonamente acoperă servicii medicale oferite gratuit de sistemul public de sănătate.”

Practic, pentru a obține deducerea despre care am vorbit, e nevoie să prezentați angajatorului contractul de abonament medical. Acesta va opera scutirea, urmând ca la salariu să primiți ceva mai mulți bani. Este vorba despre o sumă lunară maximă de aproximativ 150 de lei la care se poate aplica deducerea. Concret, salariatul ar putea scuti cel mult o sumă de aproximativ 24 de lei pe lună.

Serviciile medicale furnizate sub formă de abonament sunt definite de Legea nr. 95/2006 drept „servicii medicale preplătite pe care furnizorii le oferă în mod direct abonaților și nu prin intermediul asiguratorilor, în afara serviciilor din pachetul de servicii medicale de bază din sistemul de asigurări sociale de sănătate.”

Până acum, Codul fiscal prevedea deducerea în aceleași condiții doar a primelor de asigurare voluntară de sănătate, prevedere păstrată în continuare. În baza contractului de asigurare voluntară de sănătate, persoana care plătește primele are dreptul să primească indemnizația asigurată dacă riscul asigurat se produce.

Aceste asigurări private de sănătate nu trebuie confundate cu abonamentele medicale. În timp ce abonamentele medicale au rolul de prevenție medicală, asigurările private de sănătate fac referire la serviciile de spitalizare. Cele două pot fi cumulate dacă o persoană are și asigurare, și abonament, dar deducerea va opera pentru „maximum 400 de euro din suma celor două”.

2. Pensiile mai mici de 2.000 de lei sunt scutite de impozitul pe venit, prevede un act normativ publicat recent în Monitorul Oficial. Totodată, pentru contribuția la sănătate a pensionarilor, banii nu mai sunt opriți din pensie, ci sunt achitați din bugetul de stat. Ambele măsuri se traduc, începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017, printr-o creștere a pensiilor.

Legea nr. 2/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și pentru modificarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 36 din 12 ianuarie 2017. Dispozițiile acesteia se aplică începând cu veniturile din pensii aferente lunii februarie 2017.

Documentul prevede scutirea de impozit a pensiilor mai mici de 2.000 de lei. Prin urmare, începând de-acum, după ce impozitul a fost eliminat pentru pensiile de până în noul plafon, acestea cresc cu valoarea impozitului reținut, banii ajungând în buzunarele pensionarilor.

Veniturile din pensii sunt impozitate, dacă trec de un anumit plafon, cu o cotă de 16%, se arată în Codul fiscal. Mai exact, până de curând, venitul impozabil lunar din pensii se stabilea prin scăderea din pensie a contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate (sau, pe scurt, CASS, de 5,5%) și a sumei neimpozabile lunare de 1.100 de lei.

Cu alte cuvinte, pensiile de maximum 1.100 de lei erau scutite de impozitul de 16%, însă acest plafon a fost majorat, începând de luna aceasta, cu 900 de lei.

La începutul anului curent, potrivit datelor deținute de Casa Națională de Pensii Publice, existau peste 1,2 milioane de persoane ale căror pensii se încadrau în limita plafonului de 2.000 de lei. Lunar, valoarea impozitului reținut din pensiile acestora se ridica la peste 62 de milioane de lei.

Contribuția la sănătate a pensionarilor este plătită de stat

Același act normativ ce a apărut luna trecută în Monitor prevede că plata CASS a pensionarilor este făcută din banii statului, nu din pensii. La fel ca în cazul impozitului, suma

reținută până acum pentru sănătate ajunge, începând din februarie 2017, în buzunarele pensionarilor.

„Pentru persoanele fizice cu venituri din pensii, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate o reprezintă venitul lunar din pensii. Contribuția se suportă de la bugetul de stat”, este precizat în Legea nr. 2/2017.

Până de curând, Codul fiscal prevedea că, „pentru persoanele fizice cu venituri din pensii, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate o reprezintă numai partea de venit care depășește valoarea, întregită prin rotunjire în plus la un leu, a unui punct de pensie stabilit pentru anul fiscal respectiv (punctul de pensie este de 917,5 lei în 2017 - n. red.)”. Cu alte cuvinte, persoanelor a căror pensie era sub acest nivel nu li se oprea nici până acum CASS.

Așadar, din februarie 2017, niciunui pensionar din sistemul public nu i se mai opresc bani din pensie pentru sănătate, CASS fiind suportată din banii statului.

3. Eliminarea taxei auto 2017: Începând de astăzi, timbrul de mediu nu se mai plătește

Începând de astăzi, proprietarii de mașini nu mai sunt nevoiți să achite timbrul de mediu, deoarece această taxă a fost eliminată definitiv, potrivit unui act normativ publicat recent în Monitorul Oficial. Totodată, de menționat este că, cel puțin momentan, timbrul de mediu nu va fi restituit celor ce l-au plătit deja și nici nu va fi înlocuit de o altă taxă.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013, ce reglementează timbrul de mediu pentru autovehicule, a fost abrogată astăzi de Legea nr. 1/2017.

Concret, începând cu prima zi a lunii februarie 2017, proprietarii de mașini nu mai sunt nevoiți să achite timbrul, această taxă de mediu dispărând definitiv din legislație.

Deși fostul Guvern ar fi preferat ca timbrul de mediu să fie înlocuit cu o altă taxă, Parlamentul a ales să nu facă acest lucru, cel puțin momentan. De asemenea, important de precizat este că aleșii poporului n-au stabilit nici că persoanele care deja au achitat timbrul de mediu își vor primi banii înapoi. Asta înseamnă că restituirea timbrului de mediu este posibilă doar în instanță.

Timbrul de mediu reprezenta, conform OUG nr. 9/2013, o sumă datorată de proprietarii de autoturisme pentru emisiile provenite de la acestea. În principiu, taxa trebuia plătită (o singură dată) la prima înmatriculare a unui autovehicul în România sau la prima vânzare în țară către o altă persoană.

În cursul anului trecut, timbrul de mediu a fost declarat parțial ilegal de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene. La acel moment, fostul Guvern a explicat că va căuta soluții pentru restituirea taxei către proprietarii de mașini, dar încă nu s-a luat o decizie în acest sens.

4. CASS 2017:

De astăzi, contribuția la sănătate a salariaților nu se mai plafonează.

În prima lună a acestui an, baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate (CASS) a salariatului a fost plafonată la cinci salarii medii pe economie, în conformitate cu prevederile din Codul fiscal. Totuși, regula a fost eliminată astăzi, după cum prevede o ordonanță de urgență recent apărută în Monitorul Oficial. Astfel, începând cu veniturile din salarii aferente lunii februarie, persoanele salariate vor datora CASS pentru întregul venit realizat.

Sistemul fiscal din România a cunoscut modificări semnificative în 2016, atunci când au intrat în vigoare noile coduri fiscale. Totuși, anumite prevederi din cele două acte normative se aplică din acest an, așa cum se întâmplă și cu unele dispoziții din Codul fiscal referitoare la CASS.

Concret, din acest an, baza de calcul a CASS a fost plafonată, în premieră, la cinci salarii medii brute. Un aspect important de precizat este acela că plafonarea bazei de calcul s-a făcut doar pentru contribuția individuală a angajatului (cota: 5,5%), nu și pentru cea datorată de angajator (cota: 5,2%).

Totuși, Executivul condus de Sorin Grindeanu a decis să elimine această măsură, însă abia începând cu veniturile din salarii aferente lunii februarie 2017, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2017. Asta înseamnă că plafonarea a fost valabilă exclusiv pentru luna ianuarie 2017, iar de azi a dispărut. Prin urmare, începând cu veniturile din salarii aferente lunii februarie, salariații vor datora CASS pentru tot venitul realizat.

În ceea ce privește câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, acesta a fost fixat, din 2016, la 2.681 de lei, iar pentru 2017 încă n-a fost stabilit.

Cum se calculează CASS în funcție de veniturile obținute:

Avem parte de o pseudo-plafonare a contribuției individuale: "Pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor, baza de calcul se va calcula pentru fiecare loc de muncă în parte, iar pentru

alte venituri (venituri din activități independente, chirii, venituri din investiții) baza de calcul se va calcula separat față de veniturile din salarii și asimilate salariilor".

Pentru a înțelege mai bine acest principiu, trebuie oferit și un exemplu concret. Astfel, să luăm cazul unei persoane care are un loc de muncă de bază din care obține echivalentul a șase salarii medii pe economie. În același timp, aceasta obține echivalentul a patru salarii medii brute lunare dintr-un al doilea loc de muncă, dar desfășoară și activități independente, din care obține venituri în cuantum de trei salarii medii brute. Suplimentar, persoana aleasă în exemplul nostru obține și venituri din chirii (la nivelul a patru salarii medii brute), dar și din investiții (dobânzi, dividende), la același cuantum - patru salarii medii pe economie.

Desigur, situația de mai sus este una destul de greu de întâlnit în practică, dar am ales-o pentru a înțelege mai bine situația în cazul primului loc de muncă de mai sus, baza de calcul pentru contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate va fi plafonată la cinci salarii medii, deci cota de 5,5% (contribuția individuală) se va aplica la această valoare, nu la cea de șase salarii medii (valoarea totală a salariului), cum s-ar fi întâmplat până acum.

În același timp, plafonarea nu intervine la cel de-al doilea loc de muncă al persoanei alese în exemplul nostru, baza de calcul pentru contribuția individuală urmând să fie de patru salarii medii pe economie.

Pentru celelalte venituri însă, baza de calcul a CASS este determinată prin însumarea diverselor categorii, astfel: $3 + 4 + 4$ salarii medii = 11 salarii medii brute, de unde rezultă că intervine plafonarea la cinci astfel de salarii medii pe economie.

Prin urmare, reiese că persoana din exemplul nostru plătește contribuția la 14 salarii medii brute ($5 + 4 + 5$), și nu la cinci salarii medii, rezultând suma totală de plată de 2.064 de lei ($5,5\% \times 14 \times 2.681$), cu mențiunea că, în 2017, câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat va avea cel mai probabil o altă valoare, în locul celei actuale de 2.681 de lei.

În plus, la contribuția individuală de mai sus se va adăuga și contribuția angajatorului. După cum am precizat deja, exemplul de mai sus este unul greu de întâlnit efectiv în practică, în condițiile în care, de cele mai multe ori, persoanele fizice fie câștigă un singur salariu, de la un singur angajator, fie obțin venituri din activități independente.

Marele câștig este plafonarea bazei de calcul a CASS individuale pe fiecare categorie principală de venituri și este un pas înainte, chiar dacă plafonarea nu este efectivă la cinci salarii medii brute.

Sarcina fiscală ar trebui așezată în funcție de cât, nu cum se câștigă

Plafonarea CASS la cinci salarii medii pe economie ar fi trebuit să fie inclusă într-un set de măsuri care să asigure în mod echitabil contribuțiile sociale.

Sistemul fiscal din România încă așează sarcina fiscală în funcție de cum câștigăm, și nu cât: "Ar trebui ca plafonul să fie calculat în funcție de suma veniturilor care intră în baza de calcul a CASS, indiferent de tipul sau de numărul de surse de venit,

Totodată, că un cetățean beneficiază, de fapt, o singură dată de asigurare de sănătate, chiar dacă este obligat la plata CASS pentru toate veniturile obținute. În schimb, dacă s-ar stabili prin lege ca o persoană să datoreze CASS doar o dată, pentru o singură sursă de venit, ar apărea întrebarea: pe care să o aleagă?

Tentația ar fi să o alegem pe cea mai mică, pentru ca să plătim cât mai puțin, serviciul decontat de CNAS (Casa Națională de Asigurări de Sănătate - n. red.) fiind același indiferent de cât plătim.

Pentru a nu mai exista astfel de dileme, "ar trebui să vorbim de mărimea venitului, în limita plafonului, și nu de tipul sursei de venit sau de numărul acestora".